

תורתך כל היום היא שיחתי. מה זה כל היום היא שיחתי? אלא מפאן למדנו, שלו מישמשתכל בתורה להשלים הדין על בריו, כאלו קיים את התורה בלה. משום לכך כל היום היא שיחתי.

בא ראה, ביום החטף בתורה להשלים הדינים, וביליה החטף בשירות ותשבות עד שבא הום. מה הטעם? כל היום החטף להשלים הדינים כדי להקליל שמאל בימי, בלילה, כדי להקליל דרגת הלילה ביום.

ובא ראה, בימי דוד הפליך היה מקריב כל אותן חיתו שדי אל קים. בין שבאה שלמה, יצא קים והחמל ואהשקה אותן. איזה מהם נשקיים בראשונה? הרי פרשיה, אלו המנינים הגדולים העליונים, שפטוב בהם (בראשית) ומלאו את המים בימים.

אמר רבי אלעזר, הצד ימין העליון יוצאים שלשה עשר מענות עליונים נחרות עמוקים. אלה עולמים ואלה יוזדים. כל אחד נensus בחברון. אחד מוציא ראשו ומכנס אותו בשני גופים, גורף אחד הפאר נוטל מימין למעלה, מפריד למטה אלף יוזדים שיוצאים לארכעה אדרים.

מאות נחרות ומענות שלשה עשר, נפרדים שלשה עשר יוזדים. נensusים ונוטלים מם ארבע מאות וחמשים ותשעה יוזדים וחצאי מצד זה, וארבע מאות וחמשים ותשעה יוזדים מצד ימאל. נשר חצי מפאן וחצי מפאן, ונעשה אחד. זה נensus בין היוזדים ונעשה נחש.

אשר פלגא מפאן, יפלגא מפאן, ואתעביד חד. דא אעל בין איינן.

اعירה שחר. בד אני יממא, אמר האי קרא, מה אהבת תורתך כל היום היא שיחתי. מי כל היום היא שיחתי. אלא, מפאן או ליפנא, דכל מאן דישטל באורייתא, לאשלא דינא על בריה, פאיilo קיים אוריתא כלל.

בגין כה, כל היום היא שיחתי. היא חיizi, ביום אשתקל באורייתא, לאשלא דינן. בליליא, אשתקל בשירין ותושבהן, עד דאני יממא. מי טעם. כל יומא אתעסק לאשלא דינן, בגין לאכללא שמאלא בימנא. בליליא, בגין לאכללא דרגא דليلיא ביממא.

וთא חיizi, ביום דוד מלכא, הוה מקריב כל אינון (זהלים ק"ז) חיתו שדי, לגבי ימא. פיוון דאתא שלמה, נפק ימא ואתמלוי, ואשקי להו. هي מניהו אתחקינו בקדמיתא. היא אוקמונה. אלין פנינייא לרביבין עלאין, דכתיב בהו, (בראשית א') ומלאו את המים בימים. אמר רבי (דף כ"ז ע"ב) אלעזר, מסתרא ימנא עלאה, נפקין תליסר מבועין עלאין, נהרין עמייקין, אלין סלקין, ואלין נתחין, עיל כל חד בחבריה. מד אפיק רישייה, ואעליל ליה בתרין גופין, חד גופא דנהרא נטיל מימין לעילא, אפריש למתא אלף יאורין, נפקין לאבע סטרין.

מאיינן נהרין מבועין תליסר, מתקפרשן תליסר יאורין, יעלין ונטלי מיא, ארבע מאה ותשעים ותשעה יאורין ופלגא, מסתרא דא. וארבע מאה ותשעים ותשעה יאורין ופלגא, אשתקאר פלגא מפאן, יפלגא מפאן, ואתעביד חד בשמאלא. יאורין, ואתעביד חייזא.